

Kohtuasi C-67/08

Margarete Block

versus

Finanzamt Kaufbeuren

(eelotsusetaotlus,
mille on esitanud Bundesfinanzhof)

Kapitali vaba liikumine – EÜ artiklid 56 ja 58 – Pärandimaks – Siseriiklik õigus, mis ei luba liikmesriigis, kus elas vara omanik oma surmapäeval, tasumisele kuuluvast pärimismaksust maha arvata pärandimaksu, mille pärija on tasunud teises liikmesriigis, kui päritavaks varaks on vahetusvõlakirjad – Topeltmaksustamine – Piirang – Puudumine

Euroopa Kohtu otsus (kolmas koda), 12. veebruar 2009 I - 885

Kohtuotsuse kokkuvõte

*Kapitali vaba liikumine – Piirangud – Pärandimaks
(EÜ artiklid 56 ja 58)*

I - 883

EÜ artikleid 56 ja 58 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis selles liikmesriigis elava pärija poolt teises liikmesriigis asuva krediitiasutuse vahetusvõlakirjade pealt tasumisele kuuluva pärandimaksu arvutamisel ei võimalda juhul, kui isik, kelle pärand avanes, elas oma surmapäeval esimeses liikmesriigis, arvata selles liikmesriigis tasumisele kuuluvast pärandimaksust maha teises liikmesriigis tasutud pärandimaks.

Nimelt tuleneb see maksualane ebasoodne olukord kahe liikmesriigi maksupädevuse paralleelsest teostamisest, mille eripäraks on, et üks liikmesriik on otsustanud maksustada vahetusvõlakirjad siseriikliku pärandimaksuga, kui võlausaldaja on selle liikmesriigi resident, ja teine liikmesriik on otsustanud need võlakirjad maksustada siseriikliku pärandimaksuga, kui võlgnik asub viimati nimetatud liikmesriigis. Seega ei ole ühenduse õiguse praeguses arengustaadiumis ja pärandimaksu tasumise reguleerimiseks kehtestatud üldisi kriteeriume pädevuse jaotamiseks liikmesriikide vahel seoses topeltnmaksustamise kaotamisega Euroopa Ühenduses. Eeltoodust tuleneb, et ühenduse õiguse praeguses arengustaadiumis on liikmesriikidel –

tingimusel, et nad ei riku ühenduse õigust – selles valdkonnas teatav iseseisvus, ja seetõttu ei ole nad kohustatud kohandama oma maksusüsteemi teiste liikmesriikide erinevate maksusüsteemide järgi, et muu hulgas kaotada nende liikmesriikide maksupädevuse paralleelsest teostamisest tulenev topeltnmaksustamine ja võimaldada seega arvata pärandimaksust maha pärija elukoha liikmesriigist erinevas liikmesriigis tasutud pärandimaks.

Neid järeldusi ei muuda asjaolu, et siseriiklik maksukorraldus näeb ette soodsama mahaarvamiste tegemise korra, kui isik, kelle pärand avanes, elas surmapäeval teises liikmesriigis, kuna see erinev kohtlemine – mis puudutab pärimist isikult, kes oli surmapäeval mitte-resident – tuleneb ka asjassepuutuva liikmesriigi valikust – kellel on see valikuõigus oma maksupädevuse teostamise raames – lähtuda kohaldatava maksuõiguse kindlaksmääramisel võlausaldaja elukoha kriteeriumist, et määratleda „välismaine” pärandvara ja seega teises liikmesriigis tasutud pärandimaksu mahaarvatavus.

(vt punktid 28, 30–32, 34, 36 ja resolutsioon)